

доходи, які у свою чергу призведуть до збільшення ВВП і зменшення податкового навантаження.

Література:

1. Іванов Ю.Б. Сучасне оподаткування: мотиваційний аспект : [монографія] / Ю.Б. Іванов, О.Л. Єськов. – Харків : ІНЖЕК, 2007. – 328 с.
2. Крисоватий А.І. Домінанти гармонізації оподаткування: національні та міжнародні вектори : [монографія] / А.І. Крисоватий, В.А. Валігура. – Тернопіль : Підручники і посібник, 2010. – 248 с.
3. Офіційний сайт Державної служби статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
4. Офіційний сайт Міністерства фінансів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/archive/main?cat_id=77643.

Тетяна Балабатько

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: канд. екон. наук, доцент Бондаренко Є.П.

ГЕНЕЗИС СИСТЕМИ МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ В УКРАЇНІ

Товари й транспортні засоби, що переміщуються через митний кордон України, підлягають митному оформленню. Відповідно до чинного Митного кодексу України (далі - МК України) митне оформлення товарів і транспортних засобів комерційного призначення має дві складові: а) забезпечення дотримання встановленого законодавством України порядку переміщення; б) проведення статичного обліку ввезення на митну територію України, вивезення за її межі та транзиту через її територію (ст. 246 МК України).

Митне оформлення - це багатогранне поняття, яке містить різні елементи. Це ціла система взаємообумовлених організаційно-правових та технічних процедур, здійснюваних митними органами в порядку та на умовах, встановлених митним законодавством. Метою митного оформлення є поміщення товарів і транспортних засобів комерційного призначення під певний митний режим або завершення його дії. Митне оформлення здійснюється у визначених місцях, у позначені строки й у певних органах. Митне оформлення залежить від мети ввезення та вивезення товарів, характеру й властивостей товарів з урахуванням суспільних інтересів. Без нього немислима сама митна справа. Між оформленням та іншими елементами митної справи існує нерозривний органічний зв'язок, особливо з митним контролем, який не може бути реалізований без своєчасного й повного митного оформлення. До кола питань, які відносяться до митного оформлення, входять такі основоположні аспекти, як декларування та митна брокерська діяльність. Специфічні риси митного оформлення обумовлені різноманітними митними режимами.

Порядок та умови провадження митного оформлення визначаються положеннями як МК України, так і інших законодавчих актів - указів Президента України, постанов та розпоряджень Уряду України, відомчих нормативних актів.

МК України 1991 р. став першим митним законом за часів незалежності, який регулював суспільні відносини в галузі митної справи на етапі становлення ринкових відносин та скасування монополії зовнішньої торгівлі. Правове регулювання отримали відносини, пов'язані з організацією митної справи, переміщенням товарів і транспортних засобів, організацією митного контролю, митним оформленням, стягуванням мита та митних зборів, здійсненням адміністративних правопорушень у сфері митної справи, здійсненням боротьби з контрабандою. У його преамбулі було наголошено, що Митний кодекс визначає принципи організації митної справи в Україні з метою створення умов для формування ринкової економіки та зростання активності зовнішньоекономічної діяльності на основі єдності митної території, мит та митних зборів. Цим Кодексом не було введено поняття «митне оформлення». Проте в ст. 37 проголошувалось, що переміщення через митний кордон України товарів та інших предметів підлягає митному оформленню, метою якого є забезпечення митного контролю, застосування засобів державного регулювання ввезення на митну територію України, вивезення за її межі і транзиту через територію України товарів та інших предметів. Державний митний комітет України (далі - ДМК України) отримав право визначати порядок здійснення операцій, що входять до митного оформлення.

У МК України 1991 р. вказувалось, що митне оформлення здійснюється в місцях розташування митниць протягом часу, що встановлюється митницями спільно з іншими державними органами. Митне оформлення здійснюється митницями, в зоні діяльності яких розташовані власники товарів та інших предметів окремих видів. Проте на прохання підприємств митне оформлення може здійснюватись на територіях та в приміщеннях підприємств, що зберігають товари під митним контролем на території визначених митницями зон митного контролю.

МК України 2002 р. встановив, що метою митного оформлення є: а) засвідчення відомостей, одержаних під час митного контролю товарів і транспортних засобів; б) оформлення результатів такого контролю; в) статистичний облік ввезення/вивезення та транзиту. Новелами стали норми щодо визначення початку митного оформлення (ст. 72); подання митним органам актів, складених підприємствами (ст. 76); мови документів, які подаються для здійснення митного контролю та оформлення (ст. 77); строки митного оформлення (ст. 78); спрощеного порядку митного оформлення деяких товарів (ст. 79).

Отже, можна стверджувати, що врегулювання на рівні МК України 2012 р. митного оформлення здійснювалось згідно з міжнародними конвенційними нормами, насамперед Конвенції Кіото. Реалізація положень чинного МК України поставить наступні питання удосконалення митного оформлення.

Безумовно правове забезпечення митного оформлення в цілому, а також митного декларування впродовж дії трьох Митних кодексів України докорінно змінилось. Кодифікація процедурних митних норм в основному відповідає міжнародно-правові доктрині в царині регламентування митних процедур на базі нових конвенційних норм СОТ і ВМО. Водночас удосконалення і стабільність митного регулювання повинні стати основним механізмом модернізації підходів до формування нової концепції митних процедур.

Література:

1. Шульга М. Г. Правовий механізм митного оформлення переміщення товарів / М.Г. Шульга // [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://www.wcoomd.org/>
2. Митний кодекс України від 13.03.2012 р. // Офіц. вісник України. - 2012. - № 32. - Ст. 1175.
3. Митний кодекс України від 11.07.2002 р. // Відом. Верхов. Ради України. - 2002. - № 38. - Ст. 288.

Надія Білич

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: канд. екон. наук, доцент Амбрик Л. П.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ БОРОТЬБИ МИТНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ З КОНТРАБАНДОЮ НАРКОТИКІВ

Незаконне переміщення через митний кордон наркотичних речовин традиційно перебувало й перебуває в центрі уваги кримінальних угруповань як один із способів швидкого збагачення.

Сучасна контрабанда наркотиків характеризується збільшенням масштабів і стрімким зростанням обсягів, високим ступенем організованості, технічного забезпечення, регіональними й міжнародними зв'язками. Транснаціональні міжнародні наркотичні альянси почали активно використовувати відкритість нашої країни та її територію для розповсюдження небезпечного зілля й отримання наркоприбутків. Уже протягом декількох років наркоситуація в Україні характеризується активізацією спроб міжнародних наркосиндикатів використовувати українських громадян для збуту й транзиту наркотиків, а також використовувати виробничий та інтелектуальний потенціал нашої держави для незаконного виробництва наркотичних речовин і прекурсорів [1].

Для переміщення наркотиків в Україну та через її територію використовуються всі можливі засоби, але залізничний транспорт – це один із найчастіше використовуваних засобів переміщення вищезазначених предметів контрабанди через митну територію України. З метою уникнення кримінальної відповідальності переважно використовується «безгосподарний» метод контрабанди наркотиків. При цьому часто використовуються технологічні порожнини, ємності для вугілля, міжстельовий простір над тамбурами вагонів,